

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

Brno, 7. 5. 2020
sp. zn. Zin 69/2020

L. P.
XY
XY
XY@XY.cz

Poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“)

Vážená paní P.,
Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 informačního zákona obdržel dne 23. 4. 2020 Vaši žádost sp. zn. Zin 69/2020, v následujícím znění:

„Vážení,

ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, Vás tímto žádám o poskytnutí následujících rozhodnutí publikovaných ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky (ČSR):

*Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 32/1951 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 33/1951 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 73/1951 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 76/1951 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 34/1952 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 103/1953 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 29/1956 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 71/1957 Sb. rozh. tr.
Rozhodnutí Nejvyššího soudu publikované pod č. 77/1958 Sb. rozh. tr.*

Zároveň si zdvořile dovoluji připomenout skutečnost, že dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, stejně jako dle ustálené judikatury [1] má dotázaný subjekt povinnost poskytnout i nepravomocný rozsudek. V této souvislosti lze odkázat i na čl. 96 odst. 2 Ústavy, podle kterého se rozsudek vyhláší vždy veřejně. Samotný rozsudek je v podstatě písemným vyhotovením toho, co již veřejně vyhlášeno bylo. Měl-li by tak být racionálně obhajitelný paušální zákaz poskytnutí nepravomocných rozsudků z důvodu ochrany nezávislosti a nestrannosti soudní moci, musel by – logicky – platit z téhož důvodu též zákaz veřejného vyhlášení rozsudku (na prvním stupni) vůbec. Výjimky lze připustit jen v mimořádných a odůvodněných případech.

Současně Vás žádám o zaslání předmětného rozhodnutí elektronickou formou na moji e-mailovou adresu: XY@XY.cz . Výslovně zároveň žádám, aby mi požadované rozhodnutí nebylo zasíláno ve formě fyzické prostřednictvím poštovních služeb (viz ustanovení § 14 odst. 2 věta poslední SvInfZ). Předem děkuji za kladné vyřízení mé žádosti.“

Povinný subjekt Vám požadovaná sbírková rozhodnutí zasílá v příloze tohoto sdělení. K poskytnutým informacím je třeba sdělit následující: Povinný subjekt má za to, že Vaše žádost nesměřovala k poskytnutí „autentických, resp. originálních“ verzí rozhodnutí, která ve většině případů, na rozdíl od Vámi použitého označení „*Rozhodnutí Nejvyššího soudu*“, vydaly soudy nižších instancí. Z formulace Vaší žádosti vyplývá, že požadujete poskytnutí publikovaných sbírkových verzí uvedených rozhodnutí, které má povinný subjekt v dispozici a proto je může poskytnout. Ostatně, pokud by v žádosti byly požadovány „originální“ či „autentické“ verze rozhodnutí, povinný subjekt by takovou žádost nejspíše odložil podle § 14 odst. 5 písm. c) informačního zákona pro nedostatek působnosti. Povinný subjekt, Nejvyšší soud zřízený k datu 1. 1. 1993, byť je nástupcem dřívějšího federálního Nejvyššího soudu ČSFR a jeho předchůdců, nemá žádný zákonný důvod „autentickými“ verzemi, resp. originály požadovaných rozhodnutí disponovat. A to především vzhledem k archivačním lhůtám. Tyto lhůty jsou aktuálně u rozhodnutí vydávaných Nejvyšším soudem v dovolacích řízeních 20 let, dříve byly tyto lhůty jen o něco delší – 30 let. Už v roce 1993, kdy se Nejvyšší soud stěhoval z Prahy-Pankráce do Brna, byla z praktických důvodů, až na výjimky, ponechána rozhodnutí Nejvyššího soudu z předlistopadové doby v Praze, konkrétně došlo k jejich předání Národnímu archivu České republiky. Je tedy teoreticky možné, byť s ohledem na výše popsání skartační (archivační) lhůty nepravděpodobné, že by originály daných rozhodnutí mohl disponovat Národní archiv ČR.

Dále považuje povinný subjekt za vhodné upozornit, že převážná většina Vámi požadovaných rozhodnutí je dostupná v rámci právního informačního systému ASPI, žadatelé tak k těmto rozhodnutím mohou mít prakticky okamžitý, a uživatelsky komfortnější, přístup. Sice se nejedná o bezplatný nástroj, nicméně tento může být veřejně přístupný např. v knihovnách (viz např. informace k elektronickým informačním zdrojům Moravské zemské knihovny z následujícího odkazu: https://www.mzk.cz/sluzby#v_knihovne). Povinný subjekt si je pochopitelně plně vědom rozdílných možností jednotlivých žadatelů, kteří nemusejí mít přístup jak přímo do právních informačních systémů, tak např. i knihovny tyto služby poskytující se nemusejí nacházet v blízkosti bydliště žadatele apod., na tomto místě chtěl ale povinný subjekt přispět alespoň radou pro budoucí možné situace, kdy budete potřebovat další typově obdobné informace.

Poučení: Pokud se způsobem vyřízení žádosti nesouhlasíte, můžete podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení této informace. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který informaci poskytl.

Pro správné určení počátku výše uvedené lhůty Vás povinný subjekt zároveň žádá, abyste přijetí této elektronické odpovědi obratem zpětně potvrdila do e-mailu odesílatele.

S pozdravem

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností,
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona

Příloha (elektronická): *Zin 69 2020 - sbírková rozhodnutí.pdf*